

можливе за рахунок підвищення ступеня результативності розміщення та оптимального використання ресурсів підприємства [4]. Для того, щоб підприємство функціонувало ефективно та покращувало свою діяльність, необхідно постійно здійснювати моніторинг зовнішнього і внутрішнього станів підприємства. Не менш важливим є процес розробки заходів зі зниження вразливості підприємства до зовнішніх чинників, розробка підготовчих планів для мінімізації негативного впливу на організацію при виникненні проблемних ситуацій, впровадження планів практичних заходів у разі виникнення кризових ситуацій, прийняття ризикових і нестандартних рішень у випадку відхилення розвитку ситуації, а також координація дій всіх учасників і контроль за виконанням заходів та їхніми результатами.

Використані джерела

1. Аверіна М.Ю. Аналіз та оцінка фінансового стану підприємства: шляхи покращення / М. Ю. Аверіна // Актуальні проблеми економіки. – 2012. – № 9. – С. 92–100.
2. Акоюн А.А., Шмалюк Л. І. Основні проблеми оцінки фінансового стану підприємства [Текст] / А.А. Акоюн, Л. І. Шмалюк // Проблеми підвищення ефективності інфраструктури. – 2010. – № 25 – С. 123–128
3. Груб'як С. В. Аналіз фінансово-економічного стану промислового підприємства / С. В. Груб'як // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 3. – С. 268–271.
4. Смачило В. В. Оцінка фінансової стійкості підприємств / В. В. Смачило. // Економічний простір: збірник наукових праць. – 2016. – №20. – С. 35–40.

Кінаш Марія

(науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Кривокульська Н.М.)

ОРГАНІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ПІДСИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОЇ І БЕЗПЕЧНОЇ ПРАЦІ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ МЕДИЧНОЇ УСТАНОВИ

Згідно статей 3 та 49 Конституції України, життя і здоров'я людини є найвищими соціальними цінностями держави, і кожний громадянин України має право на охорону здоров'я та медичну допомогу. Сьогодні кризові явища в економіці, розшарування суспільства за рівнем життя населення, соціальна нестабільність, несприятлива екологічна ситуація призвели до погіршення здоров'я населення. Об'єктивне зростання медичних потреб населення відбувається на фоні зменшення можливостей системи охорони здоров'я. Державний бюджет практично неспроможний задовольняти потреби медичної практики і забезпечувати її необхідними ресурсами. Жорсткий розподіл коштів, що надходять до закладів охорони здоров'я за статтями кошторису, унеможливило не лише надання медичних послуг високої якості, а й їх надання на задовільному рівні.

Критична ситуація у сфері охорони здоров'я в Україні вимагає вироблення єдиної державної політики щодо її реформування. Неухильне підвищення рівня добробуту людей, суттєве поліпшення функціонування системи охорони здоров'я у спосіб її реформування з метою підвищення якості медичних послуг, їх доступності, запровадження стимулів для здорового способу життя населення та належних умов праці визначено одними із основних пріоритетів політики реформ. У таких умовах удосконалення розвитку підсистеми забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи є фактором покращення її діяльності, підвищення якості лікування та забезпечення безпеки пацієнтів.

Стан охорони і безпеки праці, рівні виробничого травматизму та професійної захворюваності працівників є серйозною проблемою галузі охорони здоров'я, яка безпосередньо впливає на надання медичної допомоги. Працівники закладів охорони здоров'я в ході своєї професійної діяльності піддаються впливу множини факторів.

Перелік професій працівників, зайнятих на роботах з підвищеною небезпекою, включає такі професії: лікар-рентгенолог, рентгенлаборант, лікар-фізіотерапевт, палатна і маніпуляційна медсестри, старша медсестра, палатна молодша медсестра, молодші медсестри буфетниця та медсестра-господиня, медсестри кабінетів ЛОР та функціональної діагностики, медсестри фізикабінету і амбулаторного прийому, оператор по пранню білизни тощо [1].

Практика функціонування підсистем забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичних установ показує, що законодавчі і нормативно-правові основи для роботодавців підсистем сформовані (діють: Кодекс Законів про працю України, Закон «Про охорону праці» та ін.).

Разом з тим, «за оцінками деяких фахівців, в Україні ще не створено економічний і правовий механізми, що спонукають роботодавців приймати ефективні заходи по забезпеченню здорових та безпечних умов праці. Більше того, діюча система економічних та правових відносин в галузі охорони праці не тільки не протистоїть негативним тенденціям, але й сама є джерелом соціальної напруженості. Це виявляється, насамперед, в діючій сьогодні системі "пільг та компенсацій" за роботу у шкідливих умовах праці, яка дозволяє державі та роботодавцям економити на охороні праці, змушує працівників ризикувати своїм життям і здоров'ям заради досягнення елементарного життєвого рівня» [2].

Ці та інші причини обумовлюють необхідність розвитку підсистеми забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи, одним із напрямів якого повинен бути захист від професійних ризиків, зокрема, через:

– цілеспрямоване використання ринкових механізмів компенсації шкоди здоров'ю працівника та втрати ним працездатності на виробництві. Це обумовлюється тим фактом, що на сьогодні лєвова частка навантаження за професійний ризик лягає на суспільство, а не конкретного працедавця;

– формування єдиної системи науково обґрунтованих медико-біологічних методів оцінки рівнів професійних ризиків у сфері охорони здоров'я та підкріплення її відповідною нормативно-правовою базою.

Загалом, в основу розвитку підсистеми забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи та її організації повинен бути покладений системний підхід.

До системоутворювальних функцій підсистеми забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи мають бути включені:

– формування чіткої працезохоронної політики медичної установи на основі єдиної державної політики;

– визначення цілей і завдань щодо забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи згідно сформованої медичною установою політики;

– розроблення і реалізація стратегічного плану реалізації працезохоронної політики в медичній установі;

– формування працезохоронної свідомості персоналу медичної установи;

– здійснення моніторингу і оцінки показників ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи;

– забезпечення належного інформаційно-комунікативного, методичного, документаційного супроводу забезпечення ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи;

– реалізація контролю за забезпеченням ефективної і безпечної праці в системі менеджменту медичної установи.

Використані джерела

1. Кривокульська Н.М., Крисько Ж.Л. Аналіз практики управління охороною праці в медичній установі / Н.М.Кривокульська, Ж.Л.Крисько // Економіка і суспільство. – 2017. – № 9. – С. 479–483 [Електронний ресурс] Режим доступу: http://www.economyandsociety.in.ua/journal/9_ukr/82.pdf

2. Реутова Н. Окремі важливі аспекти організації охорони праці в закладах (установах) охорони здоров'я[Електронний ресурс] Режим доступу: <http://medprof.km.ua/article/read/okremi-aspekty-organizacii-ohorony-pratsi.html>